

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:

Віктор КОРНІЮК,
Лариса СЕВЕРЕНЧУК, Юрій АРТЕМЕНКО,
Олександр БАНДУРКА, Іван БОКІЙ,
Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,
Юлій ЮФФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВИЄНКО,
Павло МАТВИЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,
Лесь (Леонід) ТАНОК, Віктор ТАРАН (Терен)

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Приміальня:

Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора

Віктор КОРНІЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар

Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер Ірина КИСІЛЬ,

Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань

парламентської діяльності:

Микола БЛОКОПИТОВ – 234-67-78,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Юлія ЦИРФА – 234-67-78,

Олександр ДЕМСЬКИЙ – 235-79-55

Відділ соціально-економічної політики

та правового забезпечення:

Олександр МАЛІЄНКО – 235-81-56,

Світлана ФІЛОНЕНКО – 234-67-78

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач Ольга КЛЕЙМЕНОВА – 235-79-52,

Лучія ПУЗИКОВА, Лариса МАРЧУК,

Євген ТИЩУК

Літературні редактори: Олена ЧОПОВСЬКА,

Валентина НЕСЛУЖЕНКО – 235-79-60,

Наталка СЕМИВОЛОС – 235-79-53

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – Ольга ПРОКОПЧУК – 235-81-56

Верстка – Анна СЕРДЕЧНА – 235-81-56,

Наталія РЕПЕЦЬКА – 235-79-60

Підтримка сайту –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56,

Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, Діана ТОКОВЕНКО

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2012.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редагування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

реklamних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 05.04.2012.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований.

Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3.

Зам. №290. Тираж 3300 прим.

Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «Інтертехнологія Прінт»

03680, м. Київ, вул. Сим'ї Сосніних, 3

Свідоцтво про державну реєстрацію

№ 250290 від 10.06.2009 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її комітетах, адміністрації Президента України, Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він також надходить до бібліотек Конгресу США та Ради Європи, до Книжкової палати України, Національної бібліотеки України імені В. Вернадського, Національної парламентської, Державної науково-технічної, Державної бібліотеки для юнацтва, Державної науково-педагогічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

Гретта МАРАХОВСЬКА

Від «наскельного» до «настінного» живопису – один... професіоналізм

Уся історія існування людства тісно переплетена з розвитком мистецтва, зокрема живопису. Сягаючи корінням сивої давнини, він прикрашав перше житло наших пращурів – печери – ще в добу палеоліту. Звідси простежується зв'язок двох концептів, характерних для людини будь-якого століття чи національності, – мистецтва й дому.

Сучасний житловий інтер'єр не обмежується лише компактними витворами мистецтва – скульптурою, картинами, гобеленами тощо. Живопис на стінах і стелях приватних будинків і квартир став уже звичним, адже він є проявом внутрішньої духовної культури й смаку господаря, відбиттям почуття гармонії та мрії. Втім, поява стаціонарних мальовничих робіт в інтер'єрі неможлива без заздалегідь продуманого загального стилю приміщення. Тому оформлення стін до снаги лише професіоналам, адже це потребує не тільки ґрунтовного знання історії живопису, вміння користуватися головним виразником ідеї – кольором, а й дотримання чотирьох визначальних критеріїв: простору, масштабу, фактуру, колориту.

Робота ускладнюється, коли планується ще й розпис стелі.

Потрапивши до однієї з таких «осель» мистецтва, забуваєш, що це лише міська квартира, бо опиняєшся, наприклад, в античному затишному дворикі чи спостерігаєш за заходом сонця, сидючи біля Колізею. Неймовірні емоції охопили мене, коли я опинилася у столичному будинку в найдивовижнішому місті у світі, розташованому на 122 островах – Венеції. Палаці, канали, мости, гондоли – вся атмосфера романтичного міста-музею в одній цій кімнаті. Надзвичайне мистецьке враження та почуття присутності – ось що відчуваєш у перші хвилини споглядання шедевру. Зайшовши до вітальні іншої столичної оселі, опиняєшся в

літньому саду, відчуваєш ледь чутний аромат ніжних жовтих троянд та ірисів блідо-бузкового кольору, а погляд затримується на блакиті озера, що манить своєю широчінню. Білі колони, обплетені білосніжним цвітінням, що стоять на околиці чарівного саду, та чудернацька лавочка з кованою спинкою так і «запрошують» тебе помилуватися буйною розкішшю природи...

Усе це роботи київської художниці Юлії Седюк, яка своїми розписами прикрасила стіни й стелі не одного столичного помешкання, створивши незвичайні простори у звичайному просторі. Її творчість – це пошуки мрії та гармонії у навколишньому й власному внутрішньому світах. Працюючи в різних техніках – батик, вітраж, графіка, скульптура, живопис, Юлія відчуває радість. Закоханість у кожну квітку на її полотнах (квіти – найулюбленіший предмет зображення художниці) є невіддільно ширшою. За словами мисткині Юлії Седюк, якщо людина, дивлячись на її роботу, відчуває хоча б частинку тієї любові, світла

та тепла, якими наповнюється душа художниці під час творчого акту, то вона стає її співавтором і розділяє з нею радість творчості.

Юлія віддає перевагу монументальному живопису, бо тільки в ньому можна поєднати знання із різних сфер мистецтва, розкрити всі грані людського сприйняття й відображення дійсності.

– У чотири кутки на площині потрібно вписати геть інший простір – наголошує художниця, – тому це завдання надзвичайно складне, але цим воно й приваблює мене.

Безперечно, настінний розпис – це таїнство, яке відкривається аж ніяк не кожній творчій особистості. Для створення такого шедевру замало тільки ґрунтовної теоретичної бази чи досвіду. Потрібно мати децю більше, а саме призму в самому собі, крізь яку пройде весь шлях народження іншого світу – світу ідей на площині.

– Коли я потрапляю в порожній простір кімнати, мене охоплює майже містичний страх... Я відчуваю себе Творцем. До початку роботи дійсність, що має бути зображена на площині, вже живе в моїй уяві, тому я мушу її тільки зобразити. Колеги називають цей стиль роботи моцартівським. Це – акт творення від початку до кінця, – ділиться своїми думками Юлія Седюк.

